

บันทึกข้อความ

กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน
เลขที่รับ... ๐๕๖๕
วันที่... ๒๑ ก.ค. ๖๖
เวลา... ๐๙.๓๒ น.

ส่วนราชการ กลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงภัยทางทะเล กนผ. โทร. ๑๓๒๐

ที่ กษ ๐๘๓๗.๐๖/๒๖๗

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอส่งรายงานสรุปการพัฒนาความรู้

เรียน ผอ.กลุ่มวางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงภัยทางทะเล

ตามที่กรมพัฒนาที่ดิน กำหนดตัวชี้วัดด้านการพัฒนาความรู้ ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ “ระดับความสำเร็จของการพัฒนาความรู้” รอบการประเมินที่ ๒ กำหนดให้ ข้าราชการ มีการพัฒนาความรู้และรายงานสรุปการพัฒนาความรู้ผู้บังคับบัญชาทราบ นั้น

ในการนี้ข้าพเจ้า ได้พัฒนาความรู้ จำนวน ๒ เรื่อง ได้แก่ ๑. หลักสูตร ความรู้พื้นฐานด้านแผนที่เพื่อการพัฒนาที่ดิน ๒. หลักสูตร กฎหมายพื้นฐานสำหรับข้าราชการ และได้จัดทำรายงานสรุปการพัฒนาความรู้จำนวน ๑ เรื่อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาลงนามในแบบรายงานสรุปการพัฒนาความรู้ ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

๑๖๖/๒๗ ๑๖๖๕
(นายดนัยวัฒน์ เรชะรุจิ)
นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ

เรียน ผอ.กนผ.

เพื่อโปรดทราบ และพิจารณาลงนามในแบบรายงานสรุป

(นางสาวพิมพ์ลีย์ นวลละออง)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

ผู้อำนวยการกลุ่มวางแผนการจัดการที่ดิน

ในพื้นที่เสี่ยงภัยทางทะเล

ลงนามแล้ว

- วรก. / ศก. รวบรวม

(นายเชษฐา จันทรเปล่ง)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน

๒๕ ก.ค. ๖๖

**รายงานสรุปการอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้/ประชุมเชิงปฏิบัติการ/และเป็นวิทยากร
กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน**

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....นายคนยัวัฒน์.....นามสกุล.....เรชะรุจิ.....
 ตำแหน่ง..นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ..กลุ่ม/ฝ่าย..วางแผนการจัดการที่ดินในพื้นที่เสี่ยงภัยทางการเกษตร
 หลักสูตร/หัวข้อเรื่องอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้.....กฎหมายพื้นฐานสำหรับข้าราชการ.....
 สถานที่อบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้.....สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning).....
 หน่วยงานที่จัดฝึกอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้.....สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.....
 ตั้งแต่วันที่...๕...เดือน...กรกฎาคม.....พ.ศ. ...๒๕๖๖.... ถึงวันที่...๗...เดือน...กรกฎาคม.....พ.ศ....๒๕๖๖....
 เพื่อ ☒ อบรม ☐ สัมมนา ☐ อื่นๆ ระบุ.....

ส่วนที่ ๒ สิ่งที่ได้รับจากการอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้

๒.๑ รายงานสรุปเนื้อหาสาระสำคัญในการอบรม/ สัมมนา/พัฒนาความรู้

กฎหมายพื้นฐานสำหรับข้าราชการ มีด้วยกันทั้งสิ้น ๕ หัวข้อ ดังต่อไปนี้

๑) กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

เป็นกฎหมายที่กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ เพื่อไม่ให้เกิดการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนกันก่อให้เกิดการบริหารงานที่เป็นเอกภาพ รวมถึงหลักการในการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน การกระจายอำนาจการบริหารงานออกเป็นการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น เป็นการกำหนดการบริหารราชการให้ระบบบริหารราชการสามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒) กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เป็นกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับการบริหารข้าราชการพลเรือนทั้งระบบตั้งแต่การจัดแบ่งประเภทบรรจุแต่งตั้ง การโยกย้าย การสอบวินัย จนกระทั่งการลงโทษทางวินัยของข้าราชการ รวมถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการบริหารและกำหนดคุณสมบัติของข้าราชการรวมถึงการพิจารณาโทษและการเสนอหรือวางนโยบายต่างๆ โดยข้าราชการพลเรือนหมายถึง บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน แบ่งได้ ๒ ประเภทหลัก

๑. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งรับราชการโดยได้รับบรรจุแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ

๒. ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ซึ่งรับราชการโดยได้บรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

นอกจากนี้ มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานมีหน้าที่สำคัญในการเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐในด้านมาตรฐานค่าตอบแทน การบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล รวมถึงการวางแผนกำลังคนและด้านอื่นๆ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน

นอกจาก ก.พ. แล้ว ได้มีการตั้งคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) เพื่อให้ระบบราชการเป็นระบบแห่งคุณธรรม โดยมีหน้าที่คือ

๑. เสนอแนะต่อ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น เพื่อดำเนินการปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

๒. พิจารณาวินิจฉัยยุทธวิธี

๓. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

๔. พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรม

ทั้งนี้ การบริหารราชการพลเรือนต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และคุณภาพชีวิตที่ดี

๓) กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่มีสื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้น จะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้ จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่ายฟิล์ม การบันทึกภาพ หรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล ของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการเป็นกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับหน้าที่ของรัฐในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ให้แก่ประชาชน โดยสิทธิการรับรู้หรือรับทราบข้อมูลข่าวสารของประชาชน ซึ่งรับรองสิทธิให้ประชาชนได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ทางราชการได้จัดเก็บไว้ นอกจากนี้ยังกำหนดถึงหลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บข้อมูลประเภทต่างๆ กำหนดข้อมูลที่ห้ามเปิดเผย หรือแนวทางปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เจ้าหน้าที่ได้ถือปฏิบัติตาม

๔) กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดทางละเมิดอันเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ การฟ้องคดีละเมิด อันเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ การเรียกร้องและชดเชยค่าสินไหมทดแทน จากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำเนินกิจการต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นกระทำตามหน้าที่ และถูกฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทน ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่กล้าตัดสินใจเพราะเกรงว่าอาจถูกฟ้องเรียกค่าเสียหายได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ จึงออกกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ หากเจ้าหน้าที่ได้กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกและการกระทำนั้นเป็นไปโดยการปฏิบัติหน้าที่

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ มีหลักการสำคัญอยู่ ๒ ประการคือ

๑. กำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่หรือความรับผิดของหน่วยงานที่มีต่อผู้เสียหาย

หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีมีผู้เสียหายฟ้องหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นทำละเมิดได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ แต่ถ้าในการกระทำละเมิดดังกล่าวเป็นการทำละเมิดไปโดยไม่ได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีเช่นนี้ผู้ที่ต้องรับผิดในมูลละเมิดนั้นก็คือ “เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด” เท่านั้น หน่วยงานของรัฐไม่ได้ร่วมรับผิดด้วย เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดเป็นการเฉพาะตัวในกรณีนี้ผู้เสียหายจะฟ้องหน่วยงานของรัฐไม่ได้ ผู้เสียหายสามารถดำเนินการเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายดังกล่าวได้สองทางคือ

(๑) ใช้สิทธิในการฟ้องคดีต่อศาล

(๒) เรียกร้องขอให้หน่วยงานของรัฐชดเชยค่าสินไหมทดแทน แทนการฟ้องคดีต่อศาล

๒. กำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อหน่วยงานของรัฐที่เสียหาย

กฎหมายที่กำหนดเงื่อนไขความรับผิดในมูลละเมิดของเจ้าหน้าที่ไว้อีกประการหนึ่งก็คือ เป็นการทำละเมิดของ “เจ้าหน้าที่” ต่อ “หน่วยงานของรัฐ” (รัฐเป็นผู้เสียหายจากการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่) กฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้กำหนดผลในทางกฎหมายไว้ ๒ ประการ ได้แก่

(๑) กรณีที่การทำละเมิดเกิดจากการปฏิบัติในหน้าที่

(๒) กรณีที่เป็นการทำละเมิดอันมิได้เกิดจากการปฏิบัติในหน้าที่

๕) กฎหมายว่าด้วยความรับผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งคอมพิวเตอร์มีความหมายรวมทั้ง คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก โทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมถึงระบบต่างๆ ที่ถูกควบคุมด้วยระบบ คอมพิวเตอร์ด้วย ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตั้งขึ้นมาเพื่อป้องกัน ควบคุมการกระทำผิดที่จะเกิดขึ้นได้จากการใช้ คอมพิวเตอร์ หากมีการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ จะต้องได้รับการลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด โดย ความรับผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์นั้นมีความรับผิดที่สำคัญ ดังนี้

๑. ความผิดเกี่ยวกับการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ

๒. ความผิดเกี่ยวกับการล่วงรู้และเปิดเผยมาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น

๓. ความผิดเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ คล้ายข้อที่ ๑ แต่เปลี่ยน วัตถุแห่งการกระทำจากระบบคอมพิวเตอร์เป็นคอมพิวเตอร์

๔. ความผิดเกี่ยวกับการดักข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น

๕. ความผิดเกี่ยวกับการรบกวนข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น

๖. ความผิดเกี่ยวกับการทำให้ระบบคอมพิวเตอร์จนไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ

๗. ความผิดเกี่ยวกับการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยปกปิดแหล่งที่มา ประการสำคัญอยู่ที่การ กลั่นแกล้งโดยการส่งข้อมูลต่างๆ ไปให้ผู้อื่นโดยมิได้ถูกร้องขอ

๘. ความผิดเกี่ยวกับการรบกวนข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่ต้องรับโทษหนักขึ้น จากความผิดที่กล่าวมาข้างต้น หากกระทำนั้น

(๑) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนในทันทีหรือภายหลังไม่ว่าจะพร้อมกันหรือไม่

(๒) เป็นกระทำโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบ คอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้อง การรักษาความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทาง เศรษฐกิจ ของประเทศ และการบริการสาธารณะ

(๓) เป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์ สาธารณะ

(๔) ถ้าการกระทำตาม (๒) เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายต้องรับโทษเพิ่มอีก

๙. ความผิดเกี่ยวกับการจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อใช้ในการ กระทำความผิด

๑๐. ความผิดเกี่ยวกับการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

๒.๒ ประสพการณ์/ประโยชน์ที่ได้รับ /การประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน

☒ ต่อตนเอง

ทำให้มีความรู้ความเข้าใจถึงสิทธิของตนเองและพระราชบัญญัติความรับผิดชอบเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่และเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวและมีโทษทางอาญา ต้องใช้ความระมัดระวังในการใช้คอมพิวเตอร์และข้อมูลออนไลน์

☒ ต่อหน่วยงาน / การนำมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงาน

ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของข้อกฎหมายและข้อปฏิบัติตนที่ถูกต้องเพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องกับข้อกฎหมายไม่ว่าจะเป็นกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ อีกทั้งสามารถให้คำปรึกษากับเพื่อนร่วมงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง ไม่ผิดข้อกฎหมาย

๒.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการอบรม/สัมมนา/พัฒนาความรู้ฯ

-

๒.๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

-

ลงชื่อ..... ๓๖๖/๗๖ เรขะรุจิ

(..นายดนัยวัฒน์ เรขะรุจิ...)

ตำแหน่ง.....นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ.....

ผู้รายงาน

วันที่ ๒๐ เดือน.....กรกฎาคม.....พ.ศ. ..๒๕๖๖....

ส่วนที่ ๓ ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

(/) ทราบ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(นายเชษฐจร จันท์แปลง)

ตำแหน่ง **ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน**

วันที่ ๒๔ เดือน ก.ค. พ.ศ. ๒๕๖๖

กรมพัฒนาที่ดิน

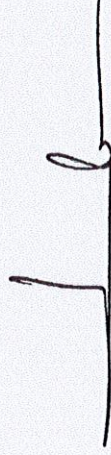
ขอขอบพระทัยบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายदनัยวัฒน์ เรขะรุจิ

ได้ผ่านการฝึกอบรมการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ระบบ LDD e-Training

หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านแผนที่เพื่อการพัฒนาที่ดิน"

วันที่ 2/2566 : พฤษภาคม 2566 - กันยายน 2566

(นายปราโมทย์ ยาใจ)

อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
ขอมอบประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นายदनัยวัฒน์ เรขะรุจิ

ได้ผ่านการพัฒนาทางไกลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

วิชา กฎหมายพื้นฐานสำหรับข้าราชการ

(รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 4 ชั่วโมง)
ให้ไว้ ณ วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2566

(นายปยวัฒน์ ศิวรักษ์)
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

